

Kossakowski birkup Mowca
(1790. 17. 7bra)

M O W A

JASNIE WIELMOZNEGO J. X.

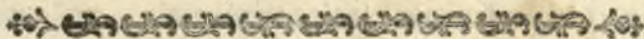
KOSSAKOWSKIEGO

BISKUPA INFLANCKIEGO I KURLANDSKIEGO

KAWALERA ORDEROW POLSKICH

NA SESSYI SEYMOWEY DNIA 17. 7BRA. 1790. R.

M I A N A.

NAYIAŚNIEYSZY KROLU PANIE MOY MIŁOŚCIWY!

Prześwietne Rzeczypospolitey Skonfederowane Stany!

DZieie Narodow, i doświadczenia w swoiey przestronności wzięte, z naylepszą chęcią radzących Oyczyźnie obłąkać są zdolne, gdy wymowa i dowcipne stołowanie, ku iedney tylko Stronie całą moc przekonania zwraca. — Znamy wszyscy (iz tak rzekę) defekta Rządu naszego, różniemy się tylko nad naznaczeniem przyczyn i skutkow; — Nikt iednak tey widzialney prawdy nie zaprzeczy, że owe *liberum veto* uznane większością głosow w Konfederackim Seymie 1696. *unicum & specialissimum jus Cardinale libertatis* stało się źródłem nieładu, i smutną potrzebą gwałtownego lekarstwa, przez związki doświadczane Seymow Konfederackich. To właśnie sprawiło, że Rząd Krajowy albo zostawał w nay-

zupelniejszey nieczynności, iak owo morze w czasie malacyi, albo w nagłym zburzeniu. W pierwszym stanie, Prawa nie były silne, w drugim nie nieznaczyły; w pierwszym Urzędnik Krajowy stawał się wyższym nad Prawo, w drugim Posel Wojewodzki rozumiał się byź Despotą Kraju; w pierwszym Prawa nie miały eksekucyi, w drugim zostały przyćmione, zatarte i w swoim znaczeniu zawite, tak dalece iż Obywatel Polski nie mógł już byź uczonym Prawa Krajowego, i na koniec nie wiedział pod jakim żyje Rządem, co w nim jest świętego i co pewnego. Opatrzność, tylko fama cnota i charakter polski zatrzymały, żeśmy nie zaginęli ieszcze aż do utraty Imienia.

Sejm dzisiejszy poczynając przezornie, może uwieńczyć chwałą Panowanie W. K. Mci, gdy uczyni rozdział Ustaw, które więkzszego potrzebują namysłu od tych, co sąmą większością głosów stanowione byź mogą, gdy odłączy Prawa, co obcey polityce albo przesądowi tylko poblażały, od tych, na których prawdziwe szczęście i wolność Kraju gruntują się.

W tym wszakże celu Prześwietna Deputacya wyznaczona, podaie Projekta ku poprawie Rządu, do tego zabieramy się, z tego rzędu przychodzi pod rozwałę porada uczyniona względem wybierania do Tronu Familii, nie Ofoby, nie iako rzecz stanowiąca szczęście Narodu, lecz do trwałości Ustaw pomagająca. Nie jest czas wchodzić w roztrąfanie tego problemma, które nayuczeńszych ludzi Piśma czyni niezgodnymi z sobą, ani jest moją myślą zachodzić w rozwiązanie tey zawiłości.

Znam że tey wolności nikt Narodowi zaprzeczyć nie może, jego i to jest nayznakomitszy Przywilej, służący niero-

zdzielne każdemu Szlachcicowi, w pewney formalności, czasie, i miejscu. Wolno mu iest odstąpić krwią Przodków nabytego Prawa, wolno samym życiem go bronić od iakiegokolwiek przywłaszczenia, rzecz ta niepotrzebuie obszernego wywodu, będąc z siebie i w partykularnym poźyciu, i w politycznym składzie arcy-niewątpliwą. Wolno iest bowiem Narodowi wchodzić w wiazki, ale zawarte zrywać nie wolno. Wolno W. K. Mci rozdawać Urzędy, ale expektatywy na rozdane podpisywać nie wolno. Wolno iest każdemu upodobany od siebie stan obierać, ale obranego opuszcząć nie wolno. Wolno swoją własnością rozrządzać, ale rozrządzoną i odprzedaną więcey władać nie wolno; chybaby tak przyszło rozumieć, że to wszystko co możliwym iest wykonać, to ma być i wolnym, a zatym nie byłoby już związków towarzyskich, Prawa, i samey Religii, lecz na to miejsce zostałaby musiała w samey przemocy wolność. Takie mniemanie zrywające węzeł społeczeństwa w Prawodawstwie powstawać nie może. Wolnym będzie Narodowi po naydłuższym życiu W. K. Mci, użyć swiego Prawa; wolno Sejmowi dzisieyszemu i następnym przepisywać regułę pewną wyboru i poradę; Ale pod życiem W. K. Mci przeznaczać Mu następcę, co toż samo znaczy iak obierać drugiego Króla, nie poymię z iakiego Prawa i rozumowania może być wolnym.

Nie biorę w tym uważeniu Artykułu podanego od Prześwietney Deputacyi, lecz Uniwersał projektowany, i może nie w tey myśli Autora napisany, w swoim iednak znaczeniu takim sądząc, uważać go nie mogę inaczey, iako rzecz prze-

ciwną Paktom W. K. Mci z Narodem, przeciwną Przywilejowi Narodowemu i Prawu na tym Semie napisanemu.

Nayaśnoieysz Panie! Poprzyślągłeś W. K. Mość między innemi Punktami Bogu na Świętey Ewangelii, że za życia swojego o Następcy iakimkolwiek przemyślem i sposobem radzić nie będziesz, że nikogo wiezić bez przekonania nie dopuścisz, że nadania i własności każdego zniszczyć nie dozwolisz. Znał Narod do czego chciał mieć obowiązany swojego Króla, znałeś i W. K. Mić, co szlubowałaś Bogu. Wszakże od porady Krolewskiej nie zależy Elekcyja następcy, w mocy Krolewskiej nie była złożona siła wstrzymywania gwałtów, od zdania na Seymach Królewskiego nie zawiśła przemoc na cudzą własność; byłyby więc te Szluby w takim rozumieniu brane do rzeczy nie podobnych w wykonaniu. Nie tak jest Nayia: Panie! Narod radząc o ogólnym szczęściu, wolności i bezpieczeństwie swoim, złożył w ręce Króla swojego przysięgą obowiązanego, iako w pierwszym oddzielnym stanie, zażalenie i nieprzyznanie dzielności Prawa, ktoreby zmierzało na przeciw Paktom Konwentom. Wolnie ten rozumie w Religii, kto inaczej szluby Bogu dane tłumaczy. Czyli więc będzie położone Imie W. K. Mci na Uniwersale, czy nie będzie, W. K. Mci jest obowiązkiem z przysięgi zażalenie taki postępek. Jeżeli dopuścisz W. K. Mość położyć Imie swoje, będziesz uczestnikiem rzeczy, i będziesz o złamanie Paktów winiony; jeżeli wyidzie bez Imienia, niepraktykowanym nigdy w Narodzie sposobem pod Panowaniem Króla, Uniwersał w bezkrolewiach tylko używany, zażalenie go, zażalenie się, ostrzedz Narod o przemocy sobie i Prawu sobie służącemu uczynionej, jest scistym przysięgi W. K. Mci obowiązkiem. Nie masz innego środka,

sie masz w tym sposobu restrykcyi, ani bydź może inne tłumaczenie w przyrzeczeniu Bogu i Narodowi uroczyscie danym, do uchylenia się od tey winy, w którą dopuszczenie Uniwersału wprawia. Kazilbym Stanu moiego powołanie, gdybym tey prawdy, iak ją poznaię zamilczał, kazilbym rownie Urząd Senatorski, gdybym to co uważam przeciwnego Przywilejowi Narodowemu nie wynurzył. Narodu całego iest własnością obierać sobie Pana, Uniwersał ją ścieśnia do niektórych tylko Osob, mogących zebrać się na nieprzewidziany Seymik, a na nim do więkzości sekretnych Kresiek, a po tym do więkzey liczby Instrukcyi, a z tych do oddalenia albo Seymujące Osoby od uczestnictwa Przywileju, albo do znizczenia ważności samych Instrukcyi, a zatym do odjęcia własności każdego osobistej w przelaniu iey na kilkadziesiąt osob. Będziez ktokolwiek z Seymujących w tey tak ważney sprawie dosyć śmiały otworzyć zdanie swoje, nie widząc ieszcze zgodzoney formy Rządu, i opisanych Paktow Konwentow z przyszłym Następcą. Będziemyż Narodowi w Seymikach radzić, aby bez tey wiadomości wotował, przestając na przyrzeczeniu opisać się mających warunkow? Ktoż śmiało zaręczy pewność tego układu? iestże iedna rzecz, ktoraby rozmaitym nie podlegała wyobrażeniom w pojęciu każdego? niechęć się rozwódzić nad tym sprzeciwieństwem oczewistym, które iacno każdy przeglądać może w samej Exekucyi takowego Uniwersału. Kto będzie Wotow sekretnych na Seymikach formę stanowią? gdzie będą Rugi do rozeznania nieprawnie wydzarżających się Seymikowych podstępow? kto będzie Kandydatow mianował, kto ich liczbę i własności oznaczy?

Te i tjsięczne inne zaftanowienia fprawić mogą, że Seym cały na rozwiązywaniu trudności w tak ważney fprawie fpełznąćby musiał, ieżeliby ow Uniwerfał miał bydź wzięty do decyzyi; lecz że i wzięty bydź nie może iako wbrew przeciwny Prawu na tymże Sejmie uftanowionemu, iafno iest dowiedzionym z ryfu Rządowego, z przyfięgi Marzałkow względem dozwolenia wotow fekretnych, niemniey i z famego czasu wyznaczonego na dokończenie Obrad terażnieyfzych. — Instrukcye bowiem Poftom dane dla ich dopełnienia zdawałyby fię autoryzować moc dłuższego nad Prawo Seymowania, i między Prawem przeznaczącym termin Seymowi, a Prawem Uniwerfałowym nowy fpor do rozwiązania wyniknąłby.

Nayiaśnieyfe Stany! Jeżeli na tey uftawie zależy zbawienie Oyczyzny, ież zguba lub prędki ratunek, niechay nas ten zaraz oświeca, kto znać może tę tajemnicę, niechay przekona że fię zabezpieczemy od woyny przez tę uftawę ktorey fię lękamy iefzcze kiedyś, na ow czas odważmy fię tak, iak fię odważa ratuiący dom obcy w pożarze, nie idąc drzwiami i niepytaiąc o klucze właściciela, pewnym będąc wdzięczności za ratunek. Jeżeli zaś poradzi fiefza iest pomysłna dla przyfługi czyieykolwiek ofobiftey nie Kraiowej, nie god i fię gwałcić domu, którego całość winniemy Narodowi i iego pokoleniom. Między iedną częścią zgromadzonych na tym Sejmie, rozumiejącą, iż w każdym czasie i teraz zależy fzczęście Narodu od przyznania Naftepstwa Tronu, a drugą lękającą fię ztąd zguby i zatracenia wolności, niemaż i nie może bydź nikt z Nas fędzią, bo przyfięga W. K. Mci, wiara publiczna i charakter Marzałkow

zaręczają każdego, że nikt sobie decyzji nie przywłaszczy. Cokolwiek więc w tej mierze mówić się będzie, wycięzieniem czasu nazwanym zostanie, nie zaś użyciem go pożytecznie. — Zostawmy tę Dyfertycję uczonym Politykom, a gdy iedne tylko mamy podane Projekta do poprawy formy Rządowej, rozumiemy iak należy rozumieć, że te służyć mogą na równe zaręczenie wolności naszej pod Panowaniem Elekcyjnym iak i następnym.

Nayiaśniejszy Krolu! Prześwietne Stany! Chlubnie każdy przyznać nam może, iż niemasz pod słońcem lepszego charakteru Narodowego nad Polki, niepsujemyż go za granicznymi maxymami. — Cieszy się Polak płacąc podatki kiedy widzi siłę i powagę swoją do dawnego Oycow lustru przywiedzioną; przebacza przywłaszczoney nad prawo mocy długiego Seymowania, czekając poprawy Rządu. — Nie wybucha w gniewie, słysząc nasze częstokroć zapłaty aż do znieważenia samych siebie, i wzniecania nieufności Brata z Bratem, Przyjaciela z Przyjacielem, które znaczącęść współ Seymujących przymusiły do opuszczenia mieysc swoich. Znosi cechę włożoną niewiary na poprzyśiężoną ofiarę dzieiątego grosza i kominowego spodziewając się pomnożenia dochodow publicznych; cierpi z poniżenia gorliwie zaciągających Chorągwie, i z znużenia zaciągniomych, nieupatrując żadney dotąd potrzeby i korzyści w oczekiwaniu dobrych skutkow. Nie żali się iż dotąd niewie o rozchodzie tak znacznym, pokładając wiarę w Nas Seymujących. — Mamyż ieszcze przydać to o Nas mniemanie, że My chcemy frymarczyć Narodu całego Przywileiem i naszym Tronem w obieraniu Pana? mamy szafować Szlachci-

cowi każdemu właściwą zacnością, mamy Prawa Unii i Statutów naszych, w których się wszyscy kochamy, dla przywłaszczenia sobie chluby nowego Prawodawstwa odmieniać? nie festem i nie będę nigdy takiego zdania, które wcześniej sądziłem za powinność oświadczyć, lękając się i w tym czasie i na przyszłość groźnego w Prawach wyroku. — A iako w obecności W. K. Mci i Prześwietnych Stanow zdanie moje otwieram, tak ieżeliby Uniwersał ow Elekcyiny miał bydź brany do decyzji większości głosow, toż samo zdanie przy powadze W. K. Mci P. M. Miło: przy Prawach Narodowych przed Aktami publicznemi oświadczyć przyrzekam.

Nie jest ta ostrożność bez słusznego powodu boiaźni dla każdego z Seymujących; wspieram ją na nieodwołanym prawie w wieku samowładności Rzeczypospłitey napisanym za Zygmunta III. R. 1607. *Volumi: II. fol. 1595. Titulo, Affekuracya na odkrycie praktyk*, o ktorego przeczytanie, zościąc w Konstytucyi głosu, upraszam JW. JP. Marzałka.

Po przeczytaniu.

Najiaśnieyszy! Panie Prześwietne Stany! Usprawiedliwiłem moje powody zdania przelożonego, ieftem wmnie maniu iż od niczego pierwey zaczynać nienależy (ieżeli dłużej przy tey materyi, którą rozumiem bydź prawem zawarowaną opierać się będziemy) iak od rozwiązania samego pierwey prawa: Czy to wiąże Narod i Seymujące Osoby albo nie, do odrzucenia tey całej Kwestyi.

XVIII. 2. 383

XVIII. 2. 383

<http://rcin.org.pl>

3155

XVIII. 2. 383

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Nur ich beabsichtige, die Patente zu veräußern
wird es notwendig sein, die Patente zu veräußern
wird es notwendig sein, die Patente zu veräußern
wird es notwendig sein, die Patente zu veräußern
wird es notwendig sein, die Patente zu veräußern

Die Patente zu veräußern
wird es notwendig sein, die Patente zu veräußern
wird es notwendig sein, die Patente zu veräußern
wird es notwendig sein, die Patente zu veräußern
wird es notwendig sein, die Patente zu veräußern

© 1883